

Rodri el món i...
arreu veuràs
URALITA

LA PUBLICITAT

ANY L. — NUM. 10.870. — PREU: 10 CENTIMS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PLÇA DE CATALUNYA, 2. — TELÈFON 1481-2

BARCELONA, DIJOUS, 3 DE MAIG DE 1923

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 I 13. — TELÈFON 1016-4

CRONICA

El conflicte anglo-egipci

Vam fer bé, setmanes enrera, de no creure en la versió dels qui donaven ja per definitivament el conflicte entre Anglaterra i Egipte. Es va resoldre aleshores la qüestió creada per la declaració independentista del Govern egipci. La qüestió de fons va quedar en peu. Com fèrem remarcar, el Govern anglès tolerava l'afirmació verbal de l'absoluta independència d'Egipte, però no estava disposat a tolerar l'efectivitat d'aquesta independència. Per a provar que els optimistes s'havien excedit en donar per el·lís el conflicte, reproduïm una nota del sots-secretari del Foreign Office, pronunciada a la Cambra dels Comuns: "Si Nahas renuncia a la Cambra dels Comuns (el presentat pel Govern egipci sobre les condicions públiques) no hi haurà res canviat en la situació dels egiptencs. En el cas contrari, el Govern anglès, lligat per la seva política del 4 de març, es veurà obligat a intervenir, i si es produïa una eventualitat s'aniria a risc que esclatés una crisi forta." El conflicte estava, doncs, ajornat; no pas evitat.

Nahas, fent el desentès davant les amenaces de Londres, ha rebut instruccions per a invitar la Vostra Excel·lència a donar, per escrit, la seguretat categòrica que no anirà endavant el projecte de llei esmentat. Si aquesta seguretat no m'arriba abans del set de la tarda del dia 2 de maig, el Govern de S. M. es considerarà l'ure de prendre aquelles mesures que li semblin respondre a la situació." Segons un comunicat de l'almirall britànic, una esquadra composta dels cuirassats Warspite i Valiant i dels creuers Oryz, Calypso i Colecton havia sortit de Malta amb destinació a Alexandria. No és gaire arrisat de suposar que aquesta esquadra arribarà amb rumb al Caire, on havia d'arribar aquest matí. Es veu que en el cas que al vespre d'avui no hagués donat el Govern egipci una resposta satisfactòria, els anglesos procedirien a la incautació de les duanes egípcies.

En escriure aquesta crònica no sabem encara el desenllaç del conflicte. Les informacions de les Agències asseguren que el Govern de Nahas ha decidit d'ajornar el projecte de llei fins al vinent mes de novembre, a l'objecte de cercar mentrestant una fórmula d'avençament. No és segur que això fos considerat com a satisfactori pel Govern de Londres.

Quin fonament té l'actitud comminadora d'Anglaterra? El fonament no és altre sinó la declaració de l'any 1922, que, segons el Govern anglès, reservava per a un ulterior acord la qüestió de la seguretat dels estrangers residents a Egipte. A la Cambra dels Comuns, Sir Austen Chamberlain ha sostingut que el projecte de llei afegia afegitament el poder executiu, paralitzant la política i amenaçant la pau pública, les vides i les propietats dels estrangers. "Tal és el parer —afege— de la policia anglesa i de la policia egípcia, compartit per residents estrangers." Cal tenir en compte que la protecció dels estrangers a Egipte és, en efecte, una de les qüestions reservades. Però el Govern de Londres va una altra massa enllà quan relaciona aquesta qüestió amb la del projecte de llei sobre les reunions públiques.

Si es tracta de saber qui té més força, tothom haurà de reconèixer que Anglaterra en té més. Tanmateix, Anglaterra hauria guanyat millor si s'hagués avingut a sotmetre el plet anglo-egipci a l'arbitratge de la Societat de les Nacions.

A. ROVIRA I VIRGILI

Informacions de «La Publicitat»

Els electors i els elegits a París

(Postals electorals)

Paris, abril.
Una paia persistent, barrejada amb camarsa, ha volgut aguar la darrera jornada electoral. Els resultats, en aquestes condicions, havien d'esser força desiguals. Aleshores, però, de l'abusiu desfavor del temps, el públic parisenc acudí als grans Boulevards de les nou del vespre fins a mitja nit, potser més nombrosos que el cúmul del primer torn. Els venedors de diaris esgotaren les seves edicions especials que llavors els diversos rotatius nocturns, els diaris "Paris-Sol", del "Matin" i de "L'Intran" eren llegides per milers de persones estacionades davant de les respectives redaccions. Els anuncis il·luminosos del Boulevard Montmartre ien giar el cor d'una enorme gentada, situada a les terrasses dels Prínceps, Anglaterra i Maròc. A les onze de la nit es coneixien un gran nombre de resultats. La gent començava la desfilada de Llibre i de la dreta XX; la de Camil Champeau, ex-ministre del Caire, a l'Hotel de la dreta; la dels capitans comunistes Vaillant-Couturier, Marty, Garchery, a la "banque France", avui un bon tros descolorida.

El comentarista apassionat, animat per l'èxit o contrariats pel fracàs de les candidatures, s'agrupaven per tot arreu, llevat del carrer Montmartre, pels altors de "L'Humanité", on hi havia un cor d'agents de policia impedia l'estacionament en previsió que es repetís les batudes de diumenge passat.

A la plaça de l'Hotel de Ville una altra agrupació extraordinària de pària esperava l'anunci dels resultats finalment a l'arribada dels còmics amb les edicions especials de diaris del temps, la gent s'agomolava a l'entorn del venedor i tancat d'ulls. Els que no havien pogut adquirir cap exemplar de diari, tothom començava a anar-se'n a casa. Tothom començava a anar-se'n a casa. Tothom començava a anar-se'n a casa.

En una altra banda de la plaça, una colla d'electors comenten la victòria de les quatre candidatures autonomistes al senat.

Quina vergonya per a França! No els haurien de permetre l'entrada a la Cambra — exclama un elegit cavaller.

Això no seria gaire democràtic — respon un altre.

— I voler la desmembració de la França, de gaire democràtic!

Carnet de les lletres

SOLDEVILA, CRONISTA

El "Full de diari" tria que el nostre company Soldevila acaba de donar-nos en volum, són, potser, les seves més enquistades que la nostra premsa hagi produït. Res de tan elmer, a primer cop d'ull, com les primeres periòdiques: estacions d'un dia, cavades per una actualitat instantània. I, tanmateix, és a les pàgines dels diaris on caldrà que hom cerqui, temps a venir, els trets insubstituíbles, íntims, de l'època. El cronista aspira a conrear una visió directa que li sobrevisqui. Soldevila haurà fet alguna cosa més que aspirar-hi. Refugi, sí, aquesta vuitantena de "Fulls", elegits entre tres mil cinc cents.

L'autor, que ha defugit, següentment, els comentaris massa "detats", dona, així i tot, al lector, una impressió viva dels anys captivats en l'enginyós parany del "Diari", 1917-1920 són els límits del recull. I ben cert, onze anys tènols, agitats, més rics de desil·lusió que d'aventura, els anys àcids i cendrosos de la post-guerra, han deixat filigranes de llur vestit a mans de l'agil guaita.

Hem afe, doncs, com la tria dels "Fulls de diari" ens haurà fet un còcle servei: un primer terme, el de donar-nos en perspectiva escatent les interferències d'un temps (1917-20) en un espai (Catalunya) la seva classe mitjana, els seus paisatges urbans, les seves — també i, amb quina agudesal — vibracions polítiques. D'altra banda (cal dir-ho?), gústem en el recoll, amb lenta complacència, les virtuts de claredat, finor, simplicitat i elegància, que caracteritzen no sols les cròniques, ans bé tota la producció literària de Carles Soldevila.

T. GARCES

«Jordi»

Avui, dijous, serà posat a la venda el número 11 d'aquest ja popular setmanal infantil. Hem tingut ocasió de veure'n un exemplar i hem pogut comprovar, com "Jordi" s'accepta cada vegada més a la perfecció del seu gènere. Admirables historietes, il·lustracions, gravats de tota mena, narracions i passatemps, ultra una conversa amb la popularíssima Pepeta Fornés, formen el conjunt d'aquest darrer número, que no dubtem s'ha de veure acollit amb entusiasme per la nostra gent menuda.

— Els autonomistes, que jo sapia, només volen que se'ls respectin les subjeccions regionals i la llengua. No pensen pas en la separació.

— Be, be. Que no se'ls respecta?

— Sí, de moment des quatre candidatures elegits, tres són a la presó per autonomistes, i en el procés de demà, a Comar, hi ha una vintena d'encarriats. Si continuen repressió amb respecte, aleshores...

— Tota la culpa la té Herriot, imponent res lleis laques...

— Jo us dic que la culpa la té Poincaré afirmant que a l'Alsàcia no hi havia autonomistes... I, doncs, aquesta 40.000 votants dels quatre candidats elegits, són?

— Que són autonomistes, potser?

— I si ho fos, què...

— El...

— La policia... Pat...

— Què passa? Fora grups! Circuleu, si us plau! De pressa, totes grups!

El grup es desvia aquí per referre's a una mica més tard una mica més enllà. Sequen plovent de fort. Des de la Rue Rivoli, la plaça de l'Hotel de Ville, atapeïda de gent amb els paraguais oberts, presenta l'original aspecte d'un enorme camp de bolets bellugats, sinistrament encorallats. El val que circunda la plaça és net i brillant com una patena. La remor de la multitud apassionada, agasta les tropidacions sorolloses dels taxis i automòbils, que naveguen impetuosament sota un xifre cristallí, estopant a costa de frenades violentes que fan gemegar les rodes amb un soent pluvial, espargint de les dents sembles. Tot d'una, l'allau de la multitud vira cap a un costat. Han arribat més ciclistes amb una nova edició. Una veu aïfona exclama:

— Dernière édition de "L'Intran" Resultats complets. La desfilada dels comunistes.

En cinc minuts liquiden el paquet. A mitja nit la gent comença a desfilir. Anem a retrir amb una cotzena d'edicions especials sota el braç.

Les eleccions són fites.

Una nova Camar ha nat.

Proclames i pasquins són lletra morta, han perdut llur vibració, no tenen ànima, són vens.

Un producció la desoladora impressió dels grans cartells d'afiliació major, llegits l'endemà de la festa.

comenc de BELLMUNT

Aquest número ha passat per la censura governativa

Pampallugues

NO CAIGUIS. — (Per què l'aparador pampallugues que ha aconseguit un èxit estimable ho i aplicat als tripulants dels avions no seria assajat en els mateixos avions?)

ANALFABETISME. — (De què deu ésser la idea magnífica d'organitzar una exposició de pintura amb el peu forçat de temes o personatges evocats de les obres dels germans Quintero? I aquesta exposició seria anada a la Internacional de Montreuil... Heus aquí el poble que té més arrelat i segur el sentit del ridícul calent en el ridícul més grotesc. O l'esperança! O més! — Oh, temps dels motes?)

L'ENGRESCAMENT. — (Quant temps fa ja que Pujols publicà el fascicle sobre l'arquitecte Gaudí, el primer d'aquella tan engrescadora sèrie anunciada en les cobertes del primer? Un cop setmana, en voldríem — l'esperança sempre amb aquell mateix delit que els infants esperen totes les setmanes el Jordi o el Patinet.)

FILM. — Quina bella gesta la del productor cinematogràfic que tingués prou cabals i constància per a filmar setmana per setmana o dia per dia un fragment de gest compositiu d'un home o dona des del dia de la naixença fins al dia de la mort senil. Aquell film, ben aconduït, seria el film de l'envelliment: podríem aleshores veure allò de més apassionant i dramàtic que hi pugui haver en la vida i que no obstant mal menat no ha pogut veure: de quina mena de manera palea i triomfal correm en un dir Jesús cap a la caducitat.

MEMORIES. — Res de més flaminer que la lectura del diari o les memòries d'alguna literat cèlebre, ben jut crític de tota una època, ben sever, ben agut, on ens siguin descoberts els dessots de cent qüestions apassionades avui esmortides però no aclarides encara, on el literat desaparegut ens llegeix els secrets que dels seus contemporanis el visqué, etc., etc. A Catalunya aquest gènere literari històric no s'ha produït mai, però ara sembla que s'engega i de la manera més solvent. Hom diu que Nahas Oller té escrites les memòries del seu temps, les quals, però, no vol publicar en vida. Que per molts anys, poguem ignorar.

rar, doncs, tan captivadora literatura. Hom ignora generalment que unes altres memòries interessantíssimes — menys benèvols segurament que les del celebrat Nahas Oller — ens estran ofertes d'un any a l'altre: les memòries, clàssiques com cap més, de l'implacable Fin i Soler.

LA FEIXUGA CARREGA. — Com deu haver romàs descausat l'arquitecte de la nova casa dels telèfons! Quin pes no es deu haver tret del damunt després d'haver concebut i realitzat aquella arquitectura! Serem prou tots els barcelonins d'ara i de després per a rellevar el gloriós arquitecte en la feixuga càrrega?

NO ES POT ÉSSER POBRE PER CAP DINER. — Està molt bé que es destruïssin les sòrdides barriques on viu tanta gent que paga bons lloguers, però estaria millor que en destruïssin les hom d'argot a punt bons plos a bon preu per a oferir a les víctimes de la urbanització. I encara estaria millor que es pogués oferir una indemnització a aquells misers concutidans propietaris de barraca que resten de cop i volta desposseïts de tot. Altrament, no li veiem la gràcia a la urbanització dels barris de barriques. Si en lloc d'expropiar les cases de pedra que la urbanització de tal Granvia exigeix, optéssim pel procediment més expeditiu de calar-hi foc incontinent, hom trobaria tan vegada aquest procediment abusiu.

DON JUAN TENORIO RUBIO. — Tan pràctic, barat i elegant com hauria estat d'establir el pas de comunicació per desota l'empedrat del carrer del Bisbe!

ELS ANYS HI SON. — Carac! Carbó ens fa remarcar el detestable costum d'alguns editors de no datar les obres que publiquen. Sembla que aquesta abstenció té per objecte de dissimular l'envelliment dels llibres.

— Candorositat... Els llibres envellixen com la meua encisadora donzella. I, sense data, són com les dones que no volen confessar l'edat: hom s'exposa a fer-les més velles del que són. D'altra banda es dona el cas d'un llibre resultat amb esmenes o aditaments. Grups confiteix aleshores: quan l'havem de citar o bé quan no toquem amb la seva citació.

JOAN SACS

Caràcter o intel·ligència

Ens ha plagut força de llegir el comentari del signant C. (un dels que "hi era", a la famosa sessió de la Federació Catalana d'Estudiants Catalòpica) que en el número d'abril de "La Paraula Cristiana" ve a dir, coincidint amb el nostre article, moltes de les coses que nosaltres que no "hi érem", havíem sospitat. En efecte, la primera cosa que es comprova en l'esmentat comentari, és que la votació, com nosaltres dèiem, fou una mena de victòria que sorprenentment al vencedor com al vençut; la segona, que la qüestió no va quedar suficientment debatuda en forma, pel que es veu, que no s'arribà tan sols a la primera etapa de la discussió, que era precisar els termes de la proposició a votar. Per això la votació resultà equivoca. Volgué tenir un aire absolut, com totes les votacions, i en realitat cadascú, en votar, imaginava una cosa diferent.

Però ara ja han vingut les explicacions i en certa forma les concessions. En tots els comentaris que hem seguit fins ara els partidaris del caràcter s'avenen a admetre el paper principal de la intel·ligència, sobretot com a element il·luminador i guaiador.

Els de la intel·ligència, en canvi, admetem que parlant d'educació cal fer distincions en la intel·ligència. Es claria i guaiador en aquest punt la diferenciació del signant C. entre intel·ligència especulativa i intel·ligència pràctica.

Però aquesta mena de concessions mateixes si bé escurcen les distàncies i posen ordre a la qüestió, no resolen el problema. A una banda i a l'altra es mantenen les posicions dels partidaris de l'una o l'altra directriu en perjudici de la directriu veritable, que possiblement ha d'ésser una sola.

El signant C. sembla trobar una fórmula conciliadora proposant el cultiu de l'ideal. En efecte, l'ideal comprèn la intel·ligència i la passió; comporta la llum intel·lectual i un foc en el qual se solen fondre els elements que més o menys poden compondre el caràcter. Així l'ideal esdevé guia i motor a la vegada; tenim, doncs, al no la "fórmula", una fórmula integradora en la qual el problema educatiu pot trobar solució salvant l'alta jerarquia de la intel·ligència, si hom volent, sobretot com diu C., englobant-hi el mot ideal troba el seu origen en el mot idea.

No volem discutir cap qüestió de jerarquia. Sense negar el paper del "foc" més elevat a la intel·ligència, però ara discutim un problema pràctic, que si bé en les darreres conseqüències trobarà el seu patró definitiu en la intel·ligència, puix que temps més no hi ha cosa humana possible, en les seves solucions immediates, que els les que

li donen especificitat, pot tenir d'heures amb uns subordinats molt diversos de l'alta i nobilíssima funció presidencial.

Tot el que el signant C. diu de l'ideal, és molt exacte i molt posat en raó, però no costarà gaire demostrar que la fórmula de l'ideal no recobreix totes les fases del problema de l'educació, el qual ens fuig, per tant una altra vegada de la tutela més o menys directament intel·lectualista.

Heu-vos aquí esquemàticament la consideració d'alguns fets que semblen i tot moltes vegades antètics al concepte d'ideal. En educació hom no ha d'oblidar: Primer: Que el viure pràctic no és fet tan sols d'intel·ligència, sinó d'hàbit pràctic intel·ligentment, cosa molt diversa. Segon: Que en educar hem de curar la perfecció del viure quotidià, talment que fins per a les situacions extraordinàries cal preveure la fórmula més fàcil, que és generalment la més ordinària. Tercer: Que les situacions extraordinàries gairebé mai no comporten problemes extraordinaris d'intel·ligència, sinó d'acció. Així, sacrificar-se per la pàtria en una situació donada no és evidentment una qüestió d'intel·ligència, pot ésser una qüestió d'ideal, però és, sempre, o una qüestió de temps, o de disciplina. Quart: Que, l'ideal tot sol, és a dir, l'ideal que ve de la idea, perilla d'ésser un concepte romàntic, una passió sense cos, una flama sense combustible, una forma sense matèria. Per això fallen els que es limiten a dir en educació: comuniquen ideal!

Cal no oblidar que l'educació, com la vida mateixa, és gairebé, d'una manera essencial, entrenament, aprenentatge. L'ideal que neix fora de la terra material de l'entrenament és, arribarem a dir, per necessitat, estèril, bo, potser, per a crear psicopaties. L'ideal sà del pintor neix entre els pinzells. Els pinzells limiten i distorben quan l'ideal és de mala mena, però fan volar fins a l'últim cel si té ales de debò. No cal dir que, educativament parlant, no admetem per sistema la prioritat de l'ideal en l'ordre del temps. Creiem especialment bona la simultaneïtat amb l'aprenentatge. L'ideal de travessar l'Atlàntic en avió degenera aviat en fantasia melancòlica, si no es resol i concreta en el remenament de motors i en les vicissituds de l'aprenentatge aerí.

Heus aquí per què en educació no en tenim prou nosaltres de la intel·ligència ni de l'ideal, i demanem la força la disciplina, la perseverança, i tot el que constitueix d'una manera pròpia el caràcter, i aquesta en última instància el mateix ideal i fins la veritable intel·ligència.

COMENTARIS

El paisatge de Catalunya

Vet ací un llibre que, malgrat el seu aspecte tècnic, malgrat d'ésser rigorosament científic, sense concessions — tan fàcil! — al pintoresc, assolirà una difusió molt ampla. És l'obra de Marcel Chevalier, *El paisatge de Catalunya*.

Per a molta, ella serà una revelació. No parlem, és clar, d'aquells turistes que, dalt de l'automòbil, recorren la nostra terra, indiferents a tot, — sinó a velocitat i quilòmetratge. L'excursionista veritable, aquell que totes les festes i dies de lleure, amb el sac a l'esquena treca per les muntanyes, segueix els corriols, escala les penyes, trobarà en Marcel Chevalier un amic i un mestre. Quan acaben de llegir el seu llibre tenen la sensació que de llavors ençavant començaren a comprendre aquells paisatges que tant vegades heu vist i admirat.

Els literats ens donen del nostre paisatge l'ur interpretació subjectiva, lírica; són com el poeta que canta la dona estimada i li atribueix un seguit de perfeccions. Chevalier fa més: ens diu objectivament el perquè d'aquestes perfeccions. No és pas la seva una tasca d'anatòmic, però. Ell no dissectiona un cos mort. Ell ens explica la vida, el moviment, l'evolució: cada detall actual el veiem com la resultant d'una activitat mil·lenària, no pas exhaustida encara. Estem averseats a limitar la vida del paisatge a la seva decoració vegetal. Chevalier ens fa penetrar més endins. Quan ens parla de la joventut i de la vellesa dels rius, quan ens descriu l'edat de les muntanyes i de les costes, apar que tota la natura s'anima, amb una vida, però, no mitològica sinó científica.

Es tan breu l'existència de l'home que no li serveix per mesurar els moviments normals de la terra: per això, als nostres ulls, ens sembla estabilitzada. Chevalier ens fa adonar de tots els agents que treballen, encara avui i sempre, en la transformació lentíssima del nostre paisatge. I en descriure les transformacions catastròfiques d'altres temps, ens posa un bri d'angúnia quan remarca, a propòsit dels volcans d'Olot, morts avui, que també era mort el Vesubi, sense cap record d'activitat en els temps històrics, i va resuscitar a darreries del segle primer, per destruir Pompeia i Herculànum.

Paisatges pirenencs, de serres, de velles muntanyes hercinianes, de grans planes, costes i platges, dunes i deltes, volcànics, fluvials, lacustres — paisatges de tota mena — troba Chevalier en el petit territori de la Catalunya estriata. Si la bellesa no està en la quantitat monòtona, sinó en la varietat harmonitzada, quin paisatge més bell que el nostre? I si comprendre és estimar, i com no estimarem més el nostre paisatge, després d'haver llegit l'obra del saví geògraf francès?

No és paradoxa de constatar que una obra científica pot doblar-nos l'emoció estètica. — N.

Una estàtua de Miquel Angel, nov?

Un col·leccionista de Mònich fa alguns mesos que ha comprat a Venècia una estàtua de marbre blanc, representant una noia. Li semblà que l'estàtua era bonica, però no hi donà gaire importància i la instal·là a la seva col·lecció. Un perit alemany molt conegut, el doctor Franz Klesinger, anà a visitar el col·leccionista, veié l'estàtua i, admirat de la seva bellesa, es posà a examinar-la amb detenició: — Però si això és de Miquel Angel — exclamà de sobte. — Aquesta estàtua, segons el perit, és l'original d'una reproducció que hi ha al Louvre. Fa poc amb una altra estàtua de Miquel Angel, "El noi ajagut", que és al Museu de Petrograd. El doctor Klesinger afegeix que aquestes dues obres són de l'any 1520.

LES ELECCIONS FRANCESSES

Un parlamentari esportiu

Heus ací un pas seriós que acaba de donar França, cap a la renovació parlamentària. A la nova Cambra hi haurà un diputat esportiu. És clar que no ha estat aquesta la sola etiqueta que ha posat a la seva candidatura; però la condició d'ex-jugador internacional de "rugby" sembla que ha contribuït tant, almenys, com el seu programa polític a l'elecció de M. Lucien Besset, diputat per la segona circumscripció de Forat districte de París.

La Premsa francesa ha comentat amb humor l'elecció de l'antic "tres quarts" de l'equip francès, que, encara alguns mesos abans de la guerra, defensà els colors de la República contra la selecció de "rugbymen" anglesos. La circumstància d'haver batut el diputat cessant, afiliat al comunisme, ha contribuït a assegurar a l'ex-jugador del "Sporting Club Universitaire de Rugby" la simpatia dels diaris.

En la gran batalla política de la setmana passada, l'elecció de M. Lucien Besset hi aporta l'element anecdòtic, que no manca mai en les grans manifestacions de la vida pública francesa.

ALEXANDRE GALI

— Veu, Chevalier, com fotografat! — Però, sempre Tula, que si no ho fos no en podríem fer tan modèstia el diuen.

(De "La Bira", de París)

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREU 22 SUBSCRIPCIÓ

Barcelonins, incl. 1.000	750
Peninsulars, incl. 1.000	750
Extranjeros, incl. 1.000	750
Afílixes, incl. 1.000	750

SERVI METEOROLÓGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 3 de maig de 1929:

El mínim que s'ha creat per la península Ibèrica de Ponent a Llevant és el seu centre entre Tunis i Alger, pel qual la zona de mal temps s'ha desplaçat lleugerament vers el sud, dominant al nord-est d'Espanya bon temps i núvols per Castella, València, Andalusia i Marroc.

La zona de pluges comprèn tota la costa africana des de l'Estret fins Oren i proximitats d'Alger.

Les altes pressions formen un anticicló ben definit a Escandinàvia, produint bon temps general per tot el nord d'Europa.

Estat del temps a Catalunya a les set:

El temps és bo, dominant el núvol per Tarragona i assenyalat o amb poca núvol per la resta de la regió.

El vent bufa de l'est a la costa i de direcció variable per l'interior.

Temperatura màxima d'ahir: 26 graus a Serres, mínima d'ahir: 2 graus damunt zero a Cabdella i l'Estanguet.

1003.9, 1003.8, 1003.9 mil·límetres. Termòmetre a l'ombra (sec): 16.2, 16.3, 15.0. Termòmetre a l'ombra (humid): 13.2, 14.4, 13.3. Humitat (centèsimes de saturació): 69, 73, 81. Direcció del vent: E, NE, ENE. Velocitat del vent en metres per segon: 2, 5, 3. Estat del cel: núvols, quasi serà, quasi tapat. Classe de núvols: cirro-stratus; cúmulus, alto-stratus; alto-stratus, cirro-stratus.

Màxima: 18.0. Mínima: 12.0. Mí-nima arran de terra: 11.8. Oscil·lació termomètrica: 5.1. Temperatura mitjana: 15.4. Precipitació aigua, des de les set del dia anterior a les set del dia d'ahir en mil·límetres de gruix, o sigui litres per metre quadrat: 0.0. Recorregut del vent en igual temps: 60 quilòmetres.

PRIMERES COMUNIONS

Els models més nous de recordatori, els millors devocionaris, econòmics i de luxe, els presents de més bon gust als trobareu a

CASA SUBIRANA

Porta Ferrissa, 14

EL NUMERO DE EL REPORTER "El Reporter", l'organ del "Centre de Reporters", de Barcelona, que aquest any farà la seva primera aparició, serà, segons diuen els que coneixen els treballs preliminars de la redacció periodística, un èxit editorial indiscutible. Les grans empreses de la ciutat, les corporacions oficials i els directores de la Premsa barcelonina han ajudat en gran part a que l'empresa dels reporters estigui garantida contra tot fracàs.

Els que adquireixin el número de "El Reporter" tindrán un compendi de la vida barcelonina i trobaran en les seves pàgines les signatures il·lustrades de "Gaziel", A. Rovira i Virgili, Marius Aguilar, Julià Pérez Carrasco, Miquel Junyent, Joaquim Pellicena, Alfred Pallardó, J. Jordi Vinalba, etc., a més de totes les signatures que ja hem anunciat. Existeix una societat curiosa i titulada "Los reporters juran a los directores de la Prensa barcelonesa", en la qual al peu de les caricatures de Valentí Canals i un començament del sobre cadascun dels directors dels grans diaris catalans.

A darrera hora ha caigut sobre la redacció de "El Reporter" (Plaça de Catalunya, 4, principal), una veritable manifestació de simpatia per part de tots els caps de publicitat de les grans empreses comercials i industrials oferint pàgines d'anunci de productes d'alta qualitat. No podia menys d'esperar, donades les grans simpaties que gaudim els reporters de Barcelona.

Per acabar, sabem que la primera pàgina de "El Reporter" donarà una prova més de l'alta sensibilitat cultural que anima els periodistes barcelonins, puix que publicarà un gravat romàntic del més gran dels periodistes del segle XIX.

Tot això fa esperar que la venda de "El Reporter" sigui cosa de poques hores perquè, donades les demandes que existeixen fins ara, el públic arrabassarà els exemplars d'aquest diari escrit per professionals.

JOVE intel·ligent en fotografia per a treballs laboratoris, es necessita.

Presentar-se al carrer de la Lleona, 13, segon.

Els apos del tercer pis de la casa número 3 del carrer de Tantarantana, denunciaren dimarts a la nit, a la guàrdia urbana, que en tornar al seu domicili es trobaren amb la porta oberta, sense cap mena de fractura.

Els lladres no deixaren cap targa que assenyalés l'objecte de la seva visita nocturna, però els amos del pis es trobaren a manca diverses peces de roba.

FUMADORS

Proveu el paper de fumar LA + LA, que és el millor de tots.

Dimarts a la nit, al carrer de Valldonella, una bicicleta atropellà una nena de cinc anys, anomenada Esmeralda García, i li produí diverses ferides a la cama dreta.

Per a les mestresses de casa

Indubtablement, senyora, que els vostres deures com a mestressa de casa absorbeixen la vostra atenció diària i de manera molt considerable allò que afecta al perfecte equilibri del vostre pressupost familiar.

Tot són despeses, tot és comprar car. I de vegades, a més a més de car, és dolent el que es compra. Les robes, els vestits, els calçats, la infinitat de coses que hi ha dins d'una casa.

Certament, n'hi ha per a preocupar-se i per a elegir amb molta cura els establiments on cal fer les compres. Després, els nens. Trenquen tant, atropellen tant...

Però vós, senyora, sou mare i preferiu tots els sacrificis primer que no veure els vostres petits contents i feliços i més feliç vós mateixa en contemplar-los encisats del seu aire gentilment graciós que els diferencia de llurs amiguets.

Tot és compatible, amable senyora. El vostre pressupost, la gentilesa dels vostres infants i l'alegria d'ells i la vostra.

La nostra casa us ofereix els seus serveis. Us presentem una maravillosa col·lecció de calçat infantil, còmode, durador, fi, de bellesa incomparable, que farà dels vostres fillets una petita idola somrient per a alegria vostra i enveja dels altres.

Aquest calçat ideal us costarà tan poca diners que, que poden creure, senyora, la satisfacció dels vostres naturals anhels no ocasionaran la més petita dificultat en el pressupost que administreu. I és perquè venem a preus prodigiosament baixos.

No deixeu de visitar-nos avui, DIJOUS. És un dels dies de la setmana que obsequiem els nostres petits clients amb valuosos joguines i magnífics globus.

Via Laietana, 30
Salmeron, 71 - Pelayo, 11 - Rambla Estudis, 4
Colom, 2 (miral·la Plaça del) i Escudellers, 6

Les esmentades lesions l'hi foren guardades al dispensari de la Universitat.

Després fou condemnada al seu domicili.

JOIES VERITABLE OASIS
Jolen en or i platí - Reloques
Preu fix 1-1 41, Tallers, 41.

En passar pel carrer d'Urgell, conduint un auto, el xofer Pere Moreno i Romero, de vint-i-vuit anys, un noi li llançà una pedra i li produí contusions a l'ull esquerre, de les quals fou auxiliat al dispensari d'Hospitalfranc.

de se arribada a:
NOVA MOTOCAMARA
PATHE-BABY
la casa més gran de cinematografia

Ahir al matí va ésser auxiliat al dispensari del districte quart Andreu Alonso i Sánchez, de vint-i-nou anys d'edat, el qual presentava contusió a la munyeca dreta de pronació lleu, produïda amb un carretó, de mà, mentre treballava per compte dels senyors Palera i Pomati, del carrer de Clara, número 57.

Pastilles Laxants Prats

AL ROTARY CLUB - En la reunió celebrada dimarts propoixat pel Rotary Club de Barcelona, tingueren lloc les eleccions per a la renovació anual de la seva Junta directiva.

Amb aquest motiu fou molt gran l'animació que hi hagué al "Grill" del

tirar-les, fins d'un terminal prudencial, abans de portar-les a la subhasta.

Per Secretaria es donà relació de les valoracions rebudes dels industrials i tramesses al Consell de l'Economia Nacional, fins del termini regulamentari de la informació pública per a fixar els valors oficials corresponents a 1929.

Foren nomenats els senyors Sert i de Miquel vocals propietari i suplent, respectivament, de la Junta Nacional del Comerç d'Espanya i Ultramar.

També es designà el senyor Lluís Bosch-Labrús per a formar part de la Junta Central d'Organització de l'Ensenyament tècnic.

El senyor Boada, com a vocal que havia estat de la Comissió Mixta del Comerç a Barcelona, cridà l'atenció sobre el qüestionari circular per ponència d'Assumptes generals, i es proposà que passés a la Secció especial de política Social del Foment per al seu estudi, donada la transcendència de les qüestions objecte de l'esmentat qüestionari.

S'acordà, per últim, l'adhesió a la campanya de la Lliga de Defensa Mercantil i Industrial demanant la rebuda de preus en els subministres d'aigua, gas i electricitat, i es despatxaren nombrosos afers de tràmit.

Cursos de conferències del Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Barcelona

Seguint l'anunci program, anit tingué lloc la primera conferència a càrrec del distingit lletrat senyor M. Grau Torres, advocat assessor del Col·legi, que desenvolupà el tema "El desconexament de les lletres com a causa de l'illat incògnit".

El conferenciant atragué l'atenció de l'auditori durant tot el temps de la seva peroració, que il·lustrà amb nombrosos exemples de casos pràctics observats en la seva carrera forense, i acabà amb una excitació perquè en tots els actes de la vida s'emmotlís el ciutadà a l'exacte compliment de les lleis. Fou xardorosa aplaudit.

Demà, dia 4, tindrà lloc la segona conferència, el tema de la qual serà "El contracte de comissió".

ELS QUE ANEU A PARIS NO OBLIDEU

que trobareu

LA PUBLICITAT

a tots els quioscos dels Grands Boulevards, de la place de la République a la Madeleine.

A la place de la Bastille, A la place de Saint Michel (costat Metropolità), Al Boulevard Saint Michel, Al Boulevard Sebastopol.

I a tots els grans quioscos de París

ADVERTIMENT

Advertim a les persones, entitats i empreses a les quals interressi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tota a la Redacció, Plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barba, 11 i 13, no seran publicats fins després de 48 hores.

MONOGRAFIES MÈDIQUE

Ha sortit el número 16

de coses estranyes de les primeres vies digestives i respiratòries

pel

Dr. Lluís Suñé i Medán

Preu: 8 Pessetes

disponible per a la venda:

libreria Catalònia 17, PLÇA DE CATALUNYA, 17

OLER I TORRA GERMANS

mitja dels Estudis, 11 i 13, Barcelona, i 1 i 3

Ens complaem a oferir a la nostra distingida clientela el públic en general el servei que tenim establert de lloguer, per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor, a la CAMBRA GUARDEDADA instal·lada amb tots els avenços moderns, disposant de comissions de 22 pessetes anuals, lliure de tota despesa.

Aquesta Cambra guardada és caracteritzada per ésser una de les més espaloses i disposar de cabines particulars per al servei dels senyors abonats. Es pot visitar tots els dies feiners, de 2 a 4 i de 6 a 8.

Sabó Zotal

L'ideal dels sabons de tocador Una pastilla pastilla

OBSERVATORI METEOROLÓGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 753.0, 752.9, 753.0 mil·líbars;

Josep Rexach Sibils

Enginyer Industrial

mori el dia 28 d'abril de 1928 després de rebuts els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(E. P. D.)

Els seus afilits: esposa Julita Tusell Alonso, filla, mare, pares polítics, germana, germans polítics Josep Girbau, Alfons i Antoni, oncles, cosins i família tota en recordar als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua els supliquen que el finguin present en llurs oracions i se serveixin assistir als funerals que en sufragi de la seva ànima se celebraran demà, divendres, dia 4, a dos quarts d'onze, a l'església de la Casa Provincial de Caritat, pel qual favor els quedaran sumament agraïts.

Les misses després de l'ofici, i de seguida la del perdó.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

L'Excm. i Rvdm. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i els Excm. i Hmns. Srs. Bisbes de Barcelona i Girona s'han dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

—Makar (anomenava així Makarin), aquest sirgarà sense cobrar; per tu es tiraria al foc o de cap a mar. Bé; aquí tens els comptes — digué Dolokhov, mostrant els bitllets. És així? —Segurament — digué Anatoli, que visiblement no escoltava Dolokhov i mirava davant seu amb un somriure que no se li esborrava de la cara. Dolokhov tancà l'escriptori i es dirigí a Anatoli amb una rialleta de burla.

—Vols creure'm, deixa-ho córrer, encara hi ets a temps.

—Ximple! — digué Anatoli, no diguis més bestieses. Si tu sabies, dimoni, que és així!

—Creu-me, deixa-ho córrer, t'ho dic de debò. Això que vas a fer no és una broma.

—Vols fer el favor de no marejar-me més? Vés al dimoni! — digué Anatoli enervat. T'asseguro que no estic per bromes.

Sortí de la cambra. Dolokhov somrigué amb menyspreu.

—Espere't! espere't! — cridà a Anatoli. Et dic que no bromes; parlo molt seriósament. Vinga aquí.

Anatoli tornà a la cambra i procurant estar atent, mirà Dolokhov; visiblement se li sotmetria, malgrat d'ell mateix.

—Escolta'm, és l'última vegada; no t'atabalaré més. Per què vols que faci broma amb tu? Per ventura t'ha privat que ho fessis? Qui t'ho ha preparat tot? Qui t'ha trobat el espell? Qui t'ha tret el passaport? Qui t'ha proporcionat els diners? Bé, he estat jo.

—I si, i t'ho dono les gràcies. Potser et penses que no t'ho agraïx?

Anatoli sospirà i abraçà a Dolokhov.

—T'he ajudat, però també he de dir-te la veritat: és un negoci perillós, i si t'ho penses bé, poca solta. Perquè, veiem: te l'emportaràs; però et penses que tot quedarà així? Se sabrà que ets casat, et portaran als tribunals...

—Ah! ah! ximpleries! — féu altre cop Anatoli arrisant les orelles. Ja t'ho he explicat! I doncs!

I Anatoli, amb aquella obstinació particular (que es troba en les persones ruques) per les seves penes, repetí el raonament que feu per centèsima vegada a Dolokhov.

—Ja t'he explicat com ho tinc decidit. Si el casament no és vàlid — digué doblant un dit — no sóc responsable, i si és vàlid tant se val, a l'estranger no ho sabrà ningú, ah! I no me'n parlaré més, no me'n parlaré més!

—Natatxa — li digué — m'has demanat que no te'n parlés, i no te'n he parlat; ara ets tu que has començat. Natatxa, no li tinc confiança. Per què aquest mistori?

—Altra vegada! — la interrompé Natatxa.

—Natatxa, tinc por per tu.

—De què tens por?

—Tinc por que et perdís — digué resolutament Sònia, esglaiada del que acabava de dir.

La cara de Natatxa es tornà colorada altra vegada.

—Em perdré! em perdré! Millor. Això no és cosa vostra, Pitjor per mi; jo ho pagaré i no vosaltres. Deixa'm estar, deixa'm estar, t'avorreixo!

—Natatxa! — féu Sònia esgarriada.

—T'avorreixo! t'avorreixo! per mi sempre seràs la meua enemiga.

Natatxa no es parlava amb Sònia i l'evitava. Amb la mateixa expressió d'estranyesa i emoció i amb la consciència d'una falta, anava per la casa, prenent ara una feina, ara una altra, per deixar-les totes de seguida.

Encara que resultés molt penós per a Sònia, la seguia amb gran atenció.

La vigília de la tornada del comte, Sònia observà que Natatxa es passà el matí asseguda prop de la finestra de la sala com si esperés alguna cosa, i li va veure fer un senyal a un militar que passava pel carrer i que a Sònia li semblà que era Anatoli.

Sònia es posà a observar encara més atentament la seva amiga i remarcà que Natatxa, durant tot el dinar i durant la tarda, estava tota estranya i feia un posat que no era el seu natural. (Responia sense sentir les preguntes que se li feien, començava a dir coses que no acabava i reia de tot.)

Després del te, Sònia descobrí que la cambrera esperava tota tremolosa vora la porta que Natatxa passava. Sònia la deixà passar i escoltant darrera la porta, va saber que Natatxa acabava de rebre d'amagat una altra lletra. Immediatament comprengué que Natatxa tenia algun pla per a aquell vespre. Trucà a la porta de Natatxa, que es negà a rebre-la. "Fugirà amb ell — pensà Sònia. I és capaç de tot. Avui la seva cara tenia un posat trist i resolt. Ha plorat quan ha dit adéu a l'opale. Si, és segur que vol fugir amb ell. I què pot

Rita, que fa en tota la seva vida la nostra primera entitat internacional.

Resulta elegit president del Club el senyor Antoni López Llausàs, i els senyors Cinnamond, Ros Güell, Boada, Alexandre, Mir i Hyslop per als càrrecs respectivament de vice-president, secretari, tresorer, vocals primer, segon i censor. Tots els elegits foren objecte de grans mostres de simpatia i foren felicitats pels seus consocios i amics.

La dita Junta, d'acord amb les normes rotatives, no entrà en funcions fins a principis del mes de juliol.

URODONAL

DISSO VENT DE L'ACIDIC
Expansió en flacciditat
de triple coberta
per a una cura completa

ENTERRAMENT DEL DOCTOR CANYELLES ELIES

Tingué lloc l'enterrament del doctor en Medicina i Cirurgia senyor Francesc Canyelles Elies, acte que fou una veritable manifestació de dol, degut a la profunda actuació professional i social del finat.

El finat anava envoltat amb la bandera de la Creu Roja, institució de la qual ostentava el malaguanyat doctor la placa i medalla d'or i argent i era metge-director de la quarta ambulància, i un dels diversos coronos, entre altres, de les obres de la Federació Sindical, de l'Ajuntament d'Alcoferr, de la qual localitat era molt estimat i del professorat i patronat de la Federació Sindical d'Obrers.

Una secció de l'ordenança de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvia feia constar al fèretre, portat a pes de braços pels camelliers de la Creu Roja, sota el comandament del capità Juli Cano, de la qual Caixa de Pensions era president el doctor Canyelles.

La presidència oficial del dol la integraven els senyors doctor Pérez Casanyes, delegat regional del treball, Segura la presidència de corporacions, formada per l'inspector regional del Treball, senyor Català; president del Patronat de Previsió de Catalunya i Balears, senyor Albert Bastardes; doctor Josep Maria Boix, sots-director de la Caixa de Pensions; president de la Creu Roja, senyor Ventura; almirall senyor Eulate, i l'alcalde i secretari de l'Ajuntament.

La presidència oficial del dol la integraven els senyors doctor Pérez Casanyes, delegat regional del treball, Segura la presidència de corporacions, formada per l'inspector regional del Treball, senyor Català; president del Patronat de Previsió de Catalunya i Balears, senyor Albert Bastardes; doctor Josep Maria Boix, sots-director de la Caixa de Pensions; president de la Creu Roja, senyor Ventura; almirall senyor Eulate, i l'alcalde i secretari de l'Ajuntament.

Varen ésser atorgats nombrosos premis consistents en llibretes de la Caixa d'Estalvia, llibres i joguines instructives, i la festa fou avalorada per diversos alumnes que recitaren

d'Alcover. Finalment, el dol familiar era dut pel fill del finat, doctor Francesc Canyelles Doménech; senyor Maria Canyelles, i nebots.

Entre la nombrosa concurrència recordem els noms de Narcís Oller, Lluís Via, Surinyach Sentís, Agell, Agell, Valles Ribó, Turell; els catedràtics doctors Trias Pujols, Martínez Vargas, Algarra, Sabrás, el baró de Casa Aroia, Pasqual de Fontcuberta, Ramon Albó, Malquer, Juli Vila, Elies de Molins, Calzado Barret, Dardet, Mon i Pasqual, Ramon d'Oto, cap de Correus, el violinista Joan Macià, Casany i Blanco.

Rebi la seva família, especialment la vídua senyora Maria de Doménech, l'expressió del nostre condol.

EN CÈRCA D'UNS HEREUS
La Direcció General de Seguretat, a prec de l'ambaixador de Bèlgica a Madrid, ha adreçat una comunicació al governador d'Alcoferr, a l'efecte de buscar-se a la successió en aquesta ciutat dels subdits belgues germans Luyck (Joan Baptista i Joan Francesc), nascuts a Marq (Bèlgica) el dia 27 d'octubre de 1722 i 17 d'octubre de 1726, morts a Barcelona no se sap quin any.

PARIS RESTAURANT RESTOR Magny 32, Boulevard Clichy. Guina espanyola.

L'Associació de Censataria convoca a tots els seus socios a la junta general ordinària, que tindrà lloc diumenge vinent, dia 6, a les onze del matí, al local de la Unió Gremial, carrer de Ferran, número 30. En aquesta junta, ultra procedir-se a la renovació reglamentària dels càrrecs, es prendran importants acords respecte al problema dels censos.

Ajir, a les tres de la matinada, la policia va detenir dos individus anò-

menats Joan Canamàs i Farraga, de 35 anys d'edat, i Hilari López i Rodríguez, de 26, els quals, al carrer de Sant Ramon, s'havien barallat furiosament, promouent un escàndol més que regular en el dit carrer.

ELS TEATRES

NOTES OFICIOSES

TEATRE INTIM

Entre els amants del teatre ha desvetllat viva expectació l'anunci de la propera sessió del Teatre Intim, que se celebrerà demà passat, divendres, al teatre català Romea, a tres quarts de deu de la vetlla.

L'interès central de la funció el constitueix la representació, mai no realitzada a la nostra escena, de les dues estrenes "El dimoni i la vella bruixa" i "Un pagès al Purgatori" de Hans Sachs, el famós sabater-poeta de Nuremberg, immortalitzat per Wagner en "Els mestres cantaires".

Unes altres dues obres completaran el programa: "La teta gallinera", de Francesc Camprodon, i "Una visita de noces", d'Alexandre Dumas (fill); fruit, la primera, del do d'observació subtil i picarese i l'esperit popular català, i expressió, la segona, de les primeres aportacions teatrals de la sensibilitat moderna, obra d'una gran agilitat intel·lectual i d'una pura i inefable fruïció per a l'esperit.

Per aquesta sessió per a la consagrada als misteris mig-evuls que se celebrerà dins d'aquest mes, al Palau de la Música Catalana, i per a la darrera del present curs, que constituirà una gran solemnitat artística, s'engeix oberta la inscripció a

l'Administració del teatre català Romea.

NOVETATS

El notable poeta En Josep Maria de Sagarra ha obtingut un nou clamorós triomf amb el recent èxit de la seva darrera estrena "La Llúcia i la Ramoneta". Obra de gràcia extraordinària, d'acció original i enprenedora, encisa el públic i aconsegueix que els espectadors es delectin amb l'enginy espontani i abundant que derrota l'autor i amb les belleses de la versificació. "La Llúcia i la Ramoneta", producció eminentment còmica, constitueix l'actualitat teatral del dia i és innegablement una de les més completes i les escrites per En Josep Maria de Sagarra.

A més, la nova comèdia troba magistral interpretació. Basti dir que els principals personatges els creen Maria Morera, Matilde, Xatart i Pepeta Fornós, i els senyors Montero, Martori, Aimerich, Gimbernat i Galceran, que realitzen una tasca personal i de conjunt verament admirable.

Avui, com cada dijous, la popular Tertúlia Catalana celebrerà la seva acostumada vetllada teatral al Teatre Català Novetats, formant el programa les obres "Madame Munda", (Robes et Chapeaux), divertida humorada en un acte del popular J. Montero, i el nou triomf del gran poeta Josep M. de Sagarra, "La Llúcia i la Ramoneta", obra que constitueix l'èxit del dia, segons confirma la "Premsa", per la seva gràcia i la bona interpretació. La distingida concurrència que setmanalment omple la sala de l'espaiós coliseu podrà delectar-se amb les belleses de versificació i gran comicitat de la nova comèdia.

NOVETATS

Benefici d'Avell Galceran

Amb el teatre ple se celebrà el benefici d'aquest actor, que té fa temps conquerida la simpatia del públic. Es representà, de primer, "L'estudiant de Vich", de Sagarra, i després "La pobilla del Vallès". En ambdues obres té Avell Galceran un paper d'importància, que ell interpretà d'una manera molt personal.

En aparèixer a escena fou saludat amb molts aplaudiments, com també al final de cada acte. Després de "La pobilla del Vallès" les ovacions de la concurrència l'obligaren a parlar. Avell Galceran digué unes gentils paraules de remerciament per al públic, per a la premsa i per als companys d'art.

ROMEA

Avui, dijous, a la tarda, tindrà lloc al Teatre Romea la tradicional matinee dedicada als nens, i es representarà la famosa llegenda infantil, que cada dia aconsegueix més èxit, "La princesa Blanca-Nens".

A la nit, repetició del programa confeccionat per al benefici d'Alexandre Nolla, en el qual s'esgotaren totes les localitats, o sigui la grandiosa obra "L'òpera de meua", de Guimerà, i el divertit sainet de Rossinyol "L'acaparador".

BENEFICI DE JAUME CAPDEVILA

Seguint la sèrie de brillants funcions que els artistes de Romea venen celebrant amb motiu dels respectius beneficis, dimarts, dia 8 del que som, celebrarà el seu Jaume Capdevila, l'aplaudit i popular actor còmic que tantes simpaties ha sabut conquistar durant la seva actuació. El programa escollit per Jaume Capdevila per a la seva funció de benefici no pot ésser més suggestiu ni més ajustat a les normes tradicionals del Teatre Català. En primer terme es representarà la tragè-

dia del gloriós Guimerà "Terra baixa", insuperable creació de la companyia Vila-Davi-Nolla, i el graciós sainet "Viatge de bodes", en el qual tant res distingeix el beneficiat.

A la comptaduria de Romea s'han començat a rebre ja encàrrecs de localitats per a la vinent estrena de "La Dolorosa", que promet ésser un veritable esdeveniment.

L'ATRACCIO DE FORASTERS

RASTERS

En la darrera sessió celebrada per la Junta directiva de la Societat d'Atracció de Forasters d'aquesta capital, sota la presidència del senyor Marian Rubió, foren acceptats com a socis els senyors Badal i Camats, S. en C., i el senyor Albert Gilebiach, del comerç d'aquesta ciutat.

Per la secretaria va donar-se compte del repartiment de material de propaganda efectuat des de la darrera sessió dels estudiants components de la "Tuna e Orfeon Acadèmic de Portof", al delegat de la Societat a La Quinua senyor Pere Garreta, al senyor Peter Wenkel, de Budapest, i al senyor Henry Schmiter, de Lwow (Polònia), així com del material gràfic servit a la Melro-Goldwyn Corporation per a la documentació de pel·lícules d'ambien espanyol i de les publicacions servides a mister Johnson, de Weston Super Mare, per a documentar articles sobre Barcelona.

L'esmentada oficina presentà llista del material enviat al seu delegat a Milà, senyor Carlos Boselli, per a la seva exhibició i repartiment a la Fira de Mostres d'aquella capital.

També va donar compte de la conferència que el delegat de la Societat a Pforzheim, senyor Modest Serra, va donar en aquella ciutat sobre Barcelona i de la que el mateix senyor pronuncià a Pluen sobre les Illes Balears.

Entre altres acords, es van prendre els següents: consignar en acta el sentiment de la Societat per la mort del soci senyor Ricard Rocafort; adherir-se a la instància que diferents entitats han dirigit al Govern perquè sigui declarat parc nacional el bosc de Can Feu, de Sabadell; cooperar amb elements gràtics a la publicació de la fulla turística que s'edita a Madrid formant part del diari "El Heraldo", d'aquella capital; adquirir exemplars de la col·lecció de postals "Parc Güell" editades pel senyor Zerkowitz, i d'altres de l'Album "Meravella" editat pel senyor Pujol Casademunt, i correspondre favorablement a les sol·licituds de material de propaganda que han dirigit a la Junta el Foment del Turisme de Tenerife, el senyor vice-consol d'Espanya a Pittsburgh, l'Agència de viatges Joseph Batmeller, de Lucerna, i el senyor Joan Bistal Soler, de Linares (Xile).

Va donar-se compte, entre altres, de les següents comunicacions: d'una del "Foment del Turisme de Palma de Mallorca" agraïnt a la Societat la publicació dintre de la "Biblioteca de Turisme" que edita, d'una monografia sobre la Illa Daurada; d'una altra de la Companyia de Ferrocarrils de M. S. A. manifestant haver donat curs a la instància que li dirigí la Societat sobre determinada reclamació que a preos d'un turista anglès havia rebut el Consulat d'aquesta plaça de la seva respectiva nació, i d'altres dels delegats de la Societat a París i Atenes, senyor Josep Gaya i Mlle. Naustica Palamàs, respectivament, donant compte de diversos afers relacionats amb llur actuació.

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLES ENTRATS

Vapor espanyol porta avions "Dedalo", amb el seu equip, de Cartagena.

Vapor espanyol "Cervera", amb càrrega general, de Huelva.

Vapor espanyol "Monte Toro", amb càrrega general i 44 passatgers, de Mahó.

Vapor anglès "Algerian", amb càrrega general, de Constantza.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 82 passatgers, de Palma.

Vapor italià "Conte Verdi", amb passatgers i càrrega, de Buenos Aires.

VAIXELLES DESPATXATS

Vapor espanyol "Fernando L. de Ybarra", en llau, cap a Gijón.

Vapor holandès "Jonge Anthonij", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor espanyol "Arraiz Mendí", amb càrrega general, cap a Sagunt.

Vapor noruec "Sekstand",

EL CARRO ARRIBAT AL PORT DE SANT JAUME

EL MES D'ABRIL

Durant el passat mes d'arribaren al port 32 carres de carbó mineral, un total de 94.974 tones.

Segons llur procediment esmentats arribats a deuen com segueix:

D'Anglaterra: 15 carres, amb 30.710 tones.

D'Astúries: 32 carres, amb 64.264 tones.

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLES ENTRATS

Vapor espanyol porta avions "Dedalo", amb el seu equip, de Cartagena.

Vapor espanyol "Cervera", amb càrrega general, de Huelva.

Vapor espanyol "Monte Toro", amb càrrega general i 44 passatgers, de Mahó.

Vapor anglès "Algerian", amb càrrega general, de Constantza.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 82 passatgers, de Palma.

Vapor italià "Conte Verdi", amb passatgers i càrrega, de Buenos Aires.

VAIXELLES DESPATXATS

Vapor espanyol "Fernando L. de Ybarra", en llau, cap a Gijón.

Vapor holandès "Jonge Anthonij", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor espanyol "Arraiz Mendí", amb càrrega general, cap a Sagunt.

Vapor noruec "Sekstand",

EL CARRO ARRIBAT AL PORT DE SANT JAUME

EL MES D'ABRIL

Durant el passat mes d'arribaren al port 32 carres de carbó mineral, un total de 94.974 tones.

Segons llur procediment esmentats arribats a deuen com segueix:

D'Anglaterra: 15 carres, amb 30.710 tones.

D'Astúries: 32 carres, amb 64.264 tones.

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLES ENTRATS

Vapor espanyol porta avions "Dedalo", amb el seu equip, de Cartagena.

Vapor espanyol "Cervera", amb càrrega general, de Huelva.

Vapor espanyol "Monte Toro", amb càrrega general i 44 passatgers, de Mahó.

Vapor anglès "Algerian", amb càrrega general, de Constantza.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 82 passatgers, de Palma.

Vapor italià "Conte Verdi", amb passatgers i càrrega, de Buenos Aires.

VAIXELLES DESPATXATS

Vapor espanyol "Fernando L. de Ybarra", en llau, cap a Gijón.

Vapor holandès "Jonge Anthonij", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor espanyol "Arraiz Mendí", amb càrrega general, cap a Sagunt.

Vapor noruec "Sekstand",

EL CARRO ARRIBAT AL PORT DE SANT JAUME

EL MES D'ABRIL

Durant el passat mes d'arribaren al port 32 carres de carbó mineral, un total de 94.974 tones.

Segons llur procediment esmentats arribats a deuen com segueix:

D'Anglaterra: 15 carres, amb 30.710 tones.

D'Astúries: 32 carres, amb 64.264 tones.

Na Maria Lluïsa Piña i Aguiló

Vídua d'En Tomàs Comas

mori cristianament ahir a les deu, després de rebre la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus nebots afillats Josep Molera i Maria Lluïsa Piña de Molera, germans Antoni (present), Francisca i Ferran (absents), germanes polítiques presents i absents, nebots, cosins i parents tots en participar als seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua els preguen que li tributin un record en llurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuòria, passeig de Gràcia, núm. 36, avui, dijous, a les quatre de la tarda, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església parroquial de la Puríssima Concepció, i després al Cementiri Nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Excm. Cardenal Barraquer, Arquebisbe de Tarragona; l'Excm. i Rvdm. Bisbe de Barcelona, i altres prelatos de Catalunya han concedit indulgències en la forma acostumada.

fer! — pensava Sònia, recordant tots els indicis que poguessin aclarir que Natàtxa covava algun projecte terrible. El comte no és aquí, què farà, doncs? Anar a casa Kuraguin i demanar-li una explicació. Però, qui l'obligarà a respondre'm? Escriptura a Pere, com va dir el príncep Andreu, si passava alguna desgràcia. Però qui sap si ella ja ha desnonat Bolkonski; ahir va escriure a la princesa Maria. I l'oncle no és aquí! Dir-ho a Maria Dmitrievna, que tanta confiança tenia en Natàtxa. Li semblava terrible: "Si sigui com sigui — pensava Sònia en el passadís obscur, o ara o mai és el moment de provar que em recordo del que ha fet per mi la família i que estimo Nicolau. No, em passaré tres nits sense dormir, no em mouré d'aquí. La privaré de sortir, a la força, si cal i no permetré que la vergonya caigui damunt la seva família."

Després d'aquesta reflexió, Sònia es va dirigir a la seva cambra i va tancar la porta. Va prendre una cistella amb roba i va anar a la cuina. Va trobar a la cuinera, una dona gran, amb una cara de tristesa. Sònia li va explicar breument el que li havia passat i li va demanar que li donés alguna cosa de menjar. La cuinera li va donar una tassa de te i un tros de pa. Sònia va beure el te i va menjar el pa. Va sentir-se una mica millor, però la tristesa li tornava a envair el cor. Va mirar-se al mirall i va veure la seva cara cansada i preocupada. Va sospirar i va dir: "Natàtxa, què faràs?"

Darrerament Anatoli vivia a casa Dolokhov. El pla del rapte de la senyoreta Rostov havia estat imaginat i preparat per Dolokhov, i el dia que Sònia escoltà darrera la porta de Natàtxa i decidí salvar-la, el pla havia d'ésser executat. Natàtxa havia promès a Kuraguin que se li reuniria a les deu del vespre, per l'escala de servei. Kuraguin l'havia de prendre en una troica que els esperaria i endur-se-la al poble de Kamenka, a seixanta verstes de Moscou; allà, un pope destituït els casaria.

A Kamenka un cotxe els portaria a la carretera de Varsòvia, i d'allà, en cotxe de posta, fugirien a l'estranger. Anatoli tenia el passaport, el bitllet de ruta, deu mil rubles presos a la seva germana, i altres deu mil manllevats per mediació de Dolokhov.

Dos testimonis: Khvostikov, antic funcionari, que Dolokhov el tenia per ganxo en el joc, i Makarin, húsar retirat, home ingenu i feble, que tenia una amistat sense límits per Kuraguin, seien a sala d'espera i prenién el te.

Al seu gran despatx, guarnit de dalt a baix de tapissos pesats, amb pells d'ós i armes, Dolokhov, vestit de viatge i botes atades, seia davant l'escriptori obert on tenia els comptes i feixos de bitllets de banc. Anatoli, amb l'uniforme desordenat, anava de la sala on eren els testimonis al despatx i a la cambra del darrera, on el seu erari francès, amb altres domèstics, preparaven la darrera maleta. Dolokhov comptava els diners i apuntava.

— I bé, t'han de donar dos mil rubles a Khvostikov — digué.

— Dona-li-hi, doncs — féu Anatoli.

EXPOSICIONS

SALA PAR

GALERIES LAYET

ESTUDI AREN

LA PINACOTE

MARTIA ESCLAS

SALA BUSQUE

amb patates, cap a Llo

Vapor espanyol "Soc

llat, cap a Huelva.

Vapor espanyol "Joa

llat, cap a Avilés.

Vapor espanyol "Mar

ro", amb càrrega gene

a Mahó.

Vapor espanyol "E

R.", amb càrrega gene

a Cartagena.

ELS TRANSATLANTIC

RATS AL PORT EL

MAIG

Durant el present m

maig són esperats al

Barcelona els següents

transatlàntics de passaj

risme:

de Buenos Aires.

Dia 2.—Itàlia "Conte

Dia 4.—Itàlia "Ginib

re", de Gènova.

Dia 4.—Francès "T

de Buenos Aires.

Dia 5.—Itàlia "Stella

ris" (turisme).

Dia 7.—Espanyol "A

Arnús", de Nova York.

Dia 11.—Itàlia "Conte

de", de Gènova.

Dia 13.—Alemany "g

art" (turisme).

Dia 19.—Espanyol

Victoria Eugenia", de

Aires.

Dia 21.—Francès "T

de Gènova.

Dia 23.—Alemany

Sarmiento" (turisme).

Dia 23.—Itàlia "Conte

so", de Buenos Aires.

Dia 24.—Espanyol

Calvo", de L'Havana.

Dia 26.—Alemany "L

(turisme).

Dia 25.—Itàlia "Aur

de Gènova.

Dia 28.—Espanyol "A

Aires", de Valparaíso.

Tots els esmentats

seran amarrats al moll

tació marítima.

Els procedents de G

guirán viatge a Buenos

llevat de l'"Orazio",

guirà a Centre Amèrica.

Els procedents de

Aires seguiran a Gènova.

des "Reina Victoria",

mandrà al port fins que

sortir cap al Plata el di

juny.

Ultra el transatlàntic

nyol esmentat, sortirà

Buenos Aires el 5 del

l'"Infanta Isabel de B

de la mateixa compa

es troba amarrat al moll

Balears.

EL CARRO ARRIBAT AL

EL MES D'ABRIL

Durant el passat mes

arribaren al port 32

ments de carbó mineral,

un total de 94.974 tones.

Segons llur procedim

esmentats arribats a

deuen com segueix:

D'Anglaterra: 15

ments, amb 30.710 tones.

D'Astúries: 32 carres,

amb 64.264 tones.

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLES ENTRATS

PENINSULA

La Comandància de Marina de València ha informat favorablement el projecte de passeig marítim

L'Oficina de Censura ha facilitat una nota oficial relativa al decret que autoritza l'emissió de deute ferroviari

A Madrid s'ha obert l'"Exposició dels Artistes Silenciosos", integrada exclusivament per obres d'artistes sord-muts

UN PASSEIG MARÍTIM A VALENCIA

València, 2. — La Comandància de Marina ha informat favorablement informat a l'Ajuntament l'expedient en el qual sol·licitava la concessió de la zona marítima compresa entre els pobles de Menabí i Perellonet, per construir un gran passeig sobre la Mediterrània, que tindrà vuit metres d'ample i serà pavimentat amb fers especials.

No sols tindrà aquest passeig la importància de fomentar el turisme per les belleses dels llocs que travessa, com són la devesa i l'Ajuntament, sinó que es continuarà de Perellonet fins al port de Gandia per fòrma carretera provincial que passarà per l'horta de Culera i facilitarà el tràfic comercial d'una de les més importants regions d'Espanya.

La longitud total d'aquesta pista serà de 60 quilòmetres i ja estan aprovats el traçat i el pla econòmic.

UNA NOTA OFICIAL SOBRE EL DEUTE FERROVIARI

Madrid, 2. — A l'Oficina de Censura han facilitat la següent nota: "S. M. el rei, ha signat un R. D. pel que s'autoritza l'emissió posada en circulació de Deute Ferroviari, per la quantitat de tres cents milions de pessetes.

El Deute Ferroviari, fou creat pel decret-lei de 23 de juliol de 1925, en quantia global de 2.600.000.000 de pessetes, de les quals s'han emès fins a la data, cinc cents.

El tres cents que ara s'autoritzen seran negociat pel Consell Superior Ferroviari en la forma i mesura que requereixin les seves necessitats.

El dia 30 d'abril darrer, el remanent que existia a favor de la Caixa Ferroviària en el compte de Tresoreria que l'Estat té al Banc d'Espanya, pujava únicament a tres milions i mig de pessetes.

Amb el desig de seguir les emissions de Deute al curs estricte dels serveis i obres extraordinàries a què s'empren, s'ha aplegat la que ara s'autoritza fins al moment que la Caixa Ferroviària absorbi guasi enterament les seves despeses en el compte de Tresoreria.

L'esmentat deute ferroviari produirà el 4 i mig per 100 i serà amortitzable en quaranta set anys, començant l'amortització en 1931.

El Banc d'Espanya la pignorarà pel noranta per cent del seu valor, fruit dels títols representatius dels mateixos deus immunitats i garanties que els restants Deutes públics.

Amb aquesta emissió, la Caixa Ferroviària farà front a totes les seves atencions, en ço que resta d'exercici.

OSSORIO I GALLARDO COMENTA UN LLIBRE DE DOM. STURZO

Madrid, 2. — A Oviado va donar anit l'ex-ministre senyor Ossorio i Gallardo una conferència sobre el llibre de l'abatl Sturzo respecte el feixisme.

Després d'un minucios exam de la ideologia d'aquesta forma, invità la joventut perquè no es deixi arrossegar per una política materialista.

Digué que en l'elaboració política de la llei hi ha hagut dos errors: fills de la intransigència.

Les esquerres es van enamorar de la supremacia hitleriana.

da del Poder civil, creient que en això hom contindria tot l'espirit liberal i que qualsevol desviació de l'església constituïa una intromissió intolerable.

Les dretes suportaren de mala gana la llibertat constitucional.

Tot seguit va escometre el tema de la dictadura, i diu: —La dictadura, per a ésser-ho, constitueix un mandat del país, matèria correnta, temps il·limitat i rendició de comptes.

La primera condició pot ésser suplantada per un oop d'estat si el poble admet sense protesta el tractament.

Les altres tres són més susceptibles d'interpretació amplificada perquè traspasent-la es cau en el cesarisme, l'anarquia, tipus de dictadura sense aquella previsió que de tant en tant donaven els Reis Catòlics a un jurista consultat perquè sotmetés a judici de residència el corregidor i els seus oficials, retinent trenta dies totes les vares de justícia de la vila.

Actes de dictadura són les suspensions de garanties constitucionals i les declaracions de l'estat de guerra, i ho és també el promulgar un decret amb força de llei, i ho fou la comissió que al Tribunal Suprem donà el Congrés quan hagué de passar per la vergonya de proclamar la seva incapacitat per a examinar les actes dels diputats.

En tots aquests casos hi ha concurrencia d'un poder reconent-ne d'altres en una sola mà, en lloc d'atribucions, però hi ha també concurrencia en la matèria, determinació del temps i residència de dictadura pel poder normal, rei o Parlament.

No és aquesta, per cert, la concepció mussolinista.

El poder dictatorial s'estén a tot, el temps el il·limitat i determina les reformes que cal confiar a l'ordre jurídic.

A l'ordre jurídic cal tornar perquè únicament en ell desenvolupen els pobles la seva vida fisiològica.

En l'individu hi ha de vegades moments febrils que actuen de regulador i fins de salvador, però ningú pot passar-se la vida sotmès a un estat febril constant.

En acabar la seva dissertació, el conferenciant fou ovacionat.

Al teatre Campaamor fou obsequiat amb un banquet, al qual hi assistiren més de 200 persones.

EL CONVENI DE PROPIETAT INDUSTRIAL AMB HOLANDA

Madrid, 2. — El ministre d'Espanya a La Hain comunica al ministeri d'Estat que ha estat ratificat el conveni de propietat industrial.

LA PARTICIPACIÓ DELS MILITARS EN ELS CONCURSOS HIPICS

Madrid, 2. — El "Diario Oficial de Guerra" publica la següent circular:

Pròxima l'època en què han de celebrar-se els concursos hípics i pendent d'aprovació el nou reglament i amb l'objecte de simplificar la tramitació de les peticions que per a prendre-hi part formulen els caps, oficials i assimilats, d'acord amb la Real ordre circular del dia 21 d'agost i el 8 d'octubre de 1926, el Rei s'ha servit ordenar que abans de sol·licitar l'autorització dels caps generals de les regions per assistir a un concurs hípic, algun cap, oficial o assimilat, el primer cap del seu cos o unitat,

poter, però en el fons amb un desig inexorable de justícia.

En aquest ambient, però, l'autor més que fer una pintura o uns estudis de caràcter, ha volgut pintar la incomprensió d'un poble davant les valors morals i fer veure com els prejudicis poden fer tenir successivament per bones i honorables i per dolentes i indesitjables unes mateixes persones. Tal és "La rueda de la virtud". Els homes no canvien: són el mateix del que creen abans que certa esdeviniments es produïssin; però canvien als ulls d'aquelles persones que no vullen més que de les aparences. Per poder jutjar amb justícia, cal cercar un punt fix. Aquest punt, per l'autor, evidentment és el dolor, que fa comprendre moltes coses.

L'autor ens presenta un cas de bigàmia: un cas com tots hem pogut veure o sentir contar algun exemple. L'autor, però, li lleva vulgaritat voltant-lo de certes circumstàncies sentimentals que embelleixen l'obra i l'enriqueixen d'elements humans. El protagonista és maridat a Amèrica, per raons de pietat. Es mudà a Espanya, en tornar-hi, amb una dona que estimava i amb la qual vivia prou bé de menut, ell.

amb l'excusa dels negocis, passava llargues temporades a Espanya i Amèrica alternativament. Les dues dones l'estimaven amb passió. No saberen l'estimar el secret de la seva doble existència, i ell morí torturat pel dolor que li causava el seu secret.

L'autor fa començar l'obra en el moment en què la vídua d'Amèrica es presenta a prendre possessió dels béns del seu marit al poble esmentat, on s'esdevé tota l'acció visible. Abans que ella s'expliqui, hom la creu una antiga amant que haurà tingut el mort. Hom veu en ella una dona indesitjable. Hom li fa el buit i vol expulsar-la del poble...

Tot això dona lloc a una pila d'escenes on la sátira esputa una crueltat, però no sense justícia.

Quan, tanmateix, hom es convenç dels drets de Victòria i que contràriament el matrimoni il·legal és el de l'altra vídua, aleshores tot canvia. Hom até servilment Victòria i les portes comencen a tancar-se-li a l'altra. Fins el casament del fill d'aquesta, que ja no és més que un fill natural i que no podrà dur el nom del seu pare, és a punt de desfer-se. És la "rueda de la virtud" en la qual els valors personals no compten...

Com que una part del més emotiu que hi ha a l'obra ha esdevingut ja fa temps i en terres apartades, diríem que de vegades el drama s'allunya una mica de l'espectador i que hi ha alguns relats que amencen fer-li perdre vista. Tanmateix, aquesta relats són prou punyents per mantenir en vetlla l'interès, i en les escenes velles, en

tindrà que sol·licitar autorització prèvia, per ço que respecta a la part tècnica, directament del cap de la secció de Cavalleria i cria de cavalls.

De més a més, hom tindrà en compte que els concursants poden prendre part solament en tres concursos fora de llur residència habitual, segons disposa la R. O. circular del dia 8 d'abril de l'any 1916.

Es igualment voluntat del rei, que les autoritzacions que se sol·licitin per assistir a les curses de cavalls, s'efectuïn també en la mateixa forma.

L'AFER DEL BANC BASC

Bilbao, 2. — Es diu que el Banc Basc ha promès pagar als seus creditors un altre 10 per cent.

També es diu que hi ha el propòsit que la liquidació sigui definitiva per al dia 22 d'agost, en el qual dia la Comissió liquidadora compleix el segon aniversari de la seva actuació.

L'HOMENATGE A LLUIS BELLO

Madrid, 2. — La subscripció per a Lluís Bello puja a 44.340 pessetes.

En la llista d'any hi ha 66 subscritors, tots següents, a dues pessetes cada un, la professió dels quals no se cita.

L'EXPOSICIÓ DELS "ARTISTES SILENCIOSOS"

Madrid, 2. — Els periòdics comenten amb elogi l'amenada exposició dels "artistes silenciosos", oberta al Circol de Belles Arts, exposició integrada tota ella per obres d'artistes sord-muts.

La iniciativa d'aquesta exposició es deu al pintor espanyol Valentí de Zubizarre i al francès Corlard.

Componen l'exposició 158 obres de pintura, escultura, gravat, repujat i enquadernació.

Els expositors espanyols són: Acuña, Albacete, Andueza, Blasco, Buitrago, L. C. Fernández de la Soma, Garaballa, Godoy, Ibarondo, López Romero, Martínez Avalo, Martos, Melgion, Montes, Owens, Setuain, Segimond, Zaragoza, Zubizarre, Ramon i Valentí.

Francescos: Bizar, Calmel, Corlard, Des Salles, Fiest, Hirsch, Hamars, Hanau, Lafont, Sisco i Tiredorf.

També hi figuren artistes txecoslovacs, americans i italians.

EXPERIMENTS EN GLOBUS

Madrid, 2. — Han tornat a Madrid el tinent coronel Herrera i els matemàtics senyors Torrado, Llorente i Sánchez Pérez, que s'elevaren el diàllum en un globus, sortint de Guadalajara, per a comprovar en les oscil·lacions de la corda-fre, uns estudis de la Societat de Matemàtiques.

Es feren pel·lícules de les oscil·lacions i el globus aterrà al poble de Perales.

LA PREPARACIÓ DEL RAID DEL "JESÚS DEL GRAN PODER"

Sevilla, 2. — Els capitans Giménez i Iglesias actualment estan fent vols de preparació en l'aparell "Jesús del Gran Poder".

Diàriament s'eleven a l'aeròdrom de Tablada i efectuen vols especials als voltants de la capital per a assegurar-se de la marxa de les instal·lacions portades a cap en l'aparell.

Giménez i Iglesias es dediquen a fer estudis i comprovacions per a assegurar-se d'aquesta manera de la garantia

del gran vol que van a emprendre.

L'interès d'aquest vol és enorme i a tot arreu hom fa comentaris sobre el bon èxit de la prova.

Els aviadors es neguen en absolut a fer manifestacions als periodistes locals respecte a les seves impressions i manera de portar a cap el raid.

Als centres on es reuneixen Giménez i Iglesias uns afirmen que Giménez i el seu company tenen el propòsit de seguir el vol fins al final de l'Índia anglesa i altres asseguren que els tripulants del "Jesús del Gran Poder" arribaran en el seu aparell fins on s'acabi la càrrega de benzina.

Amb aquest motiu els aviadors han ampliat els dipòsits de gasolina de l'avió, o sigui que mentre els dipòsits vells tenen cabuda per a 4.500 litres d'essència, els nous en poden contenir fins a 5.000. El consum ve a ésser de 80 a 85 litres per hora durant el viatge, tenint en compte que es pot calcular per a 60 hores, sotmes tot a la diferència de densitat de les capes atmosfèriques i al major consum d'essència que l'aparell ha de fer en les primeres hores de vol.

Iglesias i Giménez cada dia reben notes atmosfèriques de les quatre rutes.

Per persones amigues dels aviadors s'ha sabut que tenen el propòsit d'aterrar a l'Havana, sortint en vol directe de l'aeròdrom de Tablada.

Sortiran el vinent dia 6, aprofitant que la lluna plena és el dia 5. Els aviadors poden prendre dos camins: un sortint de Sevilla per portar el mateix camí que Franco fins a les illes Açores i les Antilles, i l'altra ruta al nord, per les costes angleses fins a Terranova per baixar després per les Antilles.

També se sap pels aviadors que els dipòsits de gasolina fa poc construïts poden ésser buidats en moment de perill sobre l'Oceà, per tal de buidar la càrrega i poder volar sobre l'aigua sense cap perill.

Els pilots del "Jesús del Gran Poder" es neguen a donar notícies dels seus propòsits per realitzar el vol.

A tota la ciutat hi ha veritable expectació per aquesta grandiosa prova.

L'AFER DE LA TROBALLA D'OSSOS HUMANS

Madrid, 2. — La Direcció General de Seguretat està treballant per tal d'esbrinar si farà uns deu anys en alguns carrers de la barriada pròxima als desmunts antics d'Hilarió Eslava, desaparegueren del seu domicili alguns menors.

Com és natural, aquest treball és difícil, i per a orientar-s'hi es revisen tots els antecedents que hi ha de denúncies, etc., en els arxius de la Direcció general i que datin d'aquell temps.

També treballa la policia per a saber a quin obrer o obrers els calgué dues monedes de cinc cèntims durant els treballs de desmunt al carrer de Cea Bermúdez on foren trobats els ossos, per a aclarir l'afirmació dels perits metges que així ho feien constar.

Sembla que pel jutjat s'han pres ja diversos acordes encaminats a fixar per mitjà de diligències oculars la configuració del terreny abans de l'obertura del carrer de Cea Bermúdez, com així mateix la qualitat del terreny i forma com es trobava quan es trobaren les primeres despulles humanes. Aquestes diligències es practican d'aquí pocs dies, amb assistència de diversos testimonis, entre ells, obrers municipals.

És possible també que s'hagi oficialitzat aquests dies la comissió de metges per tal que amplin llurs dictàmens sobre diversos extrems de molta importància que el jutjat crea necessaris. També s'ha oficialitzat els es-

mentats docters perquè remetin al jutjat les sabates per veure el mitjà de poder aclarir si pertanyen o no a alguna de les nenes.

També es troben fotografies del lloc que designa els testimonis en les diligències que es fan al carrer de Cea Bermúdez, fotografies que seran fetes per la Secció corresponent de la Direcció de Seguretat.

EL TORNEIG PRE-OLÍMPIC D'ESPASA

Madrid, 2. — En el torneig pre-olímpic d'espasa han resultat classificats els següents senyors:

Lambert Franco, de Barcelona, sense cap derrotat.

Empatats per al segon, tercer i quart llocs, el capità González Badia, i els senyors Sánchez i Melà, amb dues derrotes cadascú, tots de Barcelona.

Per al cinquè i sisè llocs, estan empatats amb tres derrotes, el comte d'Azmir, de Madrid, i el senyor García Rivera, de Melilla.

Demà se celebraran les proves a sabre, acabat el torneig pre-olímpic.

LA SELECCIÓ DE L'EQUIP OLÍMPIC DE FUTBOL

Madrid, 2. — Rebutjada la dimissió del seleccionador nacional senyor Bertrando, la Federació Espanyola ha estudiat la conveniència de preparar ràpidament els jugadors amateurs que hauran de representar el nostre país en els pròxims jocs olímpics d'Amsterdam.

Tenint en compte el poc temps, car el torneig comença el dia 27 de l'actual, els entrenaments només seran tres en dies feiners: el 9, 16 i 22, respectivament, als camps de Sant Mamés, a Bilbao; Mendizorrosa, a Vitòria, i Atocha, a Sant Sebastià.

Els jugadors designats seran tots titulars, distingint-se en els partits de preparació pel color groc i blanc dels uniformes de joc, però sense existir cap prelación en ordre de mèrits.

El primer dia, a Sant Mamés, s'enfrontaran els grups següents: Equip groc: Porter: Jauregui. Defenses: Vallana i Quincoces. Mitjos: Lanya, Gamborena i Villaverde.

Davanters: Zagarau, Regueiro, Er-raquin, Goiburu, Kiriki. Equip blanc: Porter: Izaguirre. Defenses: Ciraco, Zaldua. Mitjos: Regueiro o Amadeo, Marcel·leta i Trino.

Davanters: Bienzoas, Suárez, Yermo, Carmelo i Yurrita.

A la disposició del seleccionador per a aquesta jornada preparatòria i les següents hauran d'estar els jugadors Antero, Cholin, Alfonso, Careaga i Llan-ta.

Els seleccionats seran 22, però en cas convenient el nombre dels que es desplaçin podrà augmentar en tres o quatre jugadors.

LOSASUNA, DE PAMPLONA, VENÇ L'ATLETIC DE MADRID, PER QUATRE A DOS

Madrid, 2. — Amb un públic escassíssim a causa de l'inseguir del temps i de la mala actuació de l'Osasuna en el partit d'ahir a la tarda, se celebrà el darrer partit de la copa Primavera entre l'Osasuna, de Pamplona, i l'Atletic de Madrid, a l'Estadi.

Arbitrà Romo i els equips s'alinearen com segueix:

Atletic: Melero, Olaso, Castelar, Guerra, Mero, Ordóñez, De Miguel, Cosme, Vázquez, Galata i Victorio.

Osasuna: Ocas; Ayat, Carrasco, Zarauz, Sánchez, Luzarreta, Lascano, Gurechauri, Irundain, Goiburu S, i Goiburu J.

Comença el joc amb avenços de l'Osasuna, que sembla disposat a esborrar la mala impressió causada ahir.

Als tres minuts una centrada de Jesús Goiburu després de córrer la línia molt bé, és aprofitada per Urundain amb el cap i marca el primer gol de la tarda.

El joc continua igualat encara que l'Atletic faci més avanços que el seu adversari, donant lloc a parades magnífiques del porter Ocas.

Als divuit minuts de joc Olosa fa una passada a Melero que intercepta

Jesús Goiburu, i marca el segon gol per al seu equip.

Tres minuts després Carrasco intercorreix en penalty que és tirat per Cosme i marca el primer gol per a l'Atletic de Madrid.

Poc després acaba el primer temps amb el resultat de dos a un a favor de l'Osasuna.

En aquesta primera part ha dominat l'Atletic i no ha marcat més gols per la bona actuació del porter contrari.

Al segon temps Vázquez ocupa el lloc d'extrem dreta, passant De Miguel al de davant centre.

Continua el joc amb escàs interès. L'Osasuna marca el tercer gol per mitjà d'Irundain, d'un xut creuat.

Continua el domini atletic i es produeix el quart gol de l'Osasuna, en una jugada personal de Goiburu.

Ocas detura difícils trets de la davantera atletica.

Poc abans d'acabar el partit, un penalty tirat per Cosme es converteix en gol.

Acaba l'encontre amb el resultat de quatre a dos a favor de l'Osasuna.

Han assistit al partit els infants don Joan i don Gonzal.

ELS SOMETENISTES MADRILENYIS

Madrid, 2. — Està definitivament fixada la data de la celebració de la festa dels Sometents de la primera regió.

L'acte, en el qual s'imposaran les medalles a les padrires de les banderes, se celebrarà diumenge vinent, a dos quarts de dotze del matí, al passeig de cotxes del Retir i al lloc conegut pel Mazizo de los Pinos, proper a la Rosaleda.

Ja està instal·lat l'altar on ha de col·locar-se la imatge de la Verge de Montserrat, patrona de la institució, i les tribunes dedicades a la família real, al Govern, Cos diplomàtic, autoritats, premsa i invitats particulars.

Els Sometents, a les ordres del general Flores, se situaran al centre del passeig durant la celebració de la missa, que començarà a les dotze.

Un cop acabada, el comandant general dels Sometents, amb el president, comte de los Moriles, lliurarà les insígnies, que seran imposades a donya Victòria, a les infantes Isabel i Lluïsa, a la senyoreta Nini Castellanos i a totes les altres padrires de les banderes de la regió.

Els Sometents desfilaran per davant de la tribuna ocupada per don Alfons, pel Govern i per les padrires.

Els sometentistes, amb insígnies i arma llarga, i els oporals, amb distintius i arma curta, es reuniran als llocs que els caps del partit designin per a concórrer al festival.

A les dues de la tarda se servirà al Palau de Cristalls del Retir el banquet amb que els Sometents obsequien les padrires.

LA CULTURA

CURSETS I CONFERÈNCIES

A l'Ateneu Ecclèctic i Naturalista se celebrarà avui, dijous, a dos quarts de deu de la nit, la primera lectura, del cicle que aquesta entitat té organitzat, d'obres escollides dels clàssics grecs, llegint-se la immortal obra de l'insigne filòsof Plató "Apologia de Sócrates".

L'acte serà públic.

Demà, divendres, a les deu de la nit, el senyor Francesc Blasi i Vallespinosa donarà una conferència sobre "Bèlgica", il·lustrada amb una interessant col·lecció de projeccions.

Avui dijous a les deu de

la vetlla, tindrà lloc al Club Excursionista Rodonà (Caders, 38 i 40, principal, Capisr) una conferència sobre "Excursionisme", a càrrec de J. M. Batista i Roca.

Queden invidades a la conferència totes les entitats simpatitzants amb l'excursionisme.

En la sessió pública celebrada avui, dijous, a les deu de la tarda, al seu local de Societat Médico-Farmacèutica dels Sants Cosme i Damià, doctor Soler Terol exposarà a les 10 de la tarda la seva obra de la cadera.

A l'Ateneu Enciclopèdic, Carme, 30, avui, dijous, a les deu de la nit donarà En J. M. Utrillo la segona conferència sobre "La congestió de les ciutats i el retorn a la terra", la qual tractarà de l'obra de l'italiana a Dinamarca, Holanda, Txecoslovàquia, França i altres nacions, i de la necessitat d'acció de defensa comarcal a nostra regió.

CONFERÈNCIA DEL SENYOR FRANCISCO DE P. BLASI I VALLESPIÑOSA

Avui, dijous, a les deu de la nit, tindrà lloc a l'estatge del Club Excursionista de Gràcia, carrer de Sant Marc, 16, principal, cantonada al carrer de Berge una interessant conferència a càrrec del senyor Francesc P. Blasi Vallespinosa, sobre tema: "Els romans per terra de la Galia".

En la dita conferència seran projectats un bon nombre de positius.

CONFERÈNCIA D'EN LLUIS CAPDEVILA O. E. NATURA

Avui, dijous, a les deu de la nit, tindrà lloc a l'estatge del Club Excursionista de Gràcia, carrer de Sant Marc, 16, principal, cantonada al carrer de Berge una interessant conferència a càrrec del senyor Francesc P. Blasi Vallespinosa, sobre tema: "Els romans per terra de la Galia".

En la dita conferència seran projectats un bon nombre de positius.

CONFERÈNCIA D'EN LLUIS CAPDEVILA O. E. NATURA

Avui, dijous, a les deu de la nit, tindrà lloc a l'estatge del Club Excursionista de Gràcia, carrer de Sant Marc, 16, principal, cantonada al carrer de Berge una interessant conferència a càrrec del senyor Francesc P. Blasi Vallespinosa, sobre tema: "Els romans per terra de la Galia".

Perfumeria **VILADROSA**

J. OLLER

Passatge de Gr. c.a. 75

Telèfon A 247

Fuset & Grau
JOIERS

Darreres creacions
pròpies en Joieria

BRILLANTS
ARGENTERIA
RELOTGERIA

Telèfon 5528 A. Pelayo, 44
BARCELONA

CASES QUE RECOMANEN

MARFILS Crucifixos, esculpides, collars,
rosaris i objectes 1.ª Comunió

BELLARS AMOROS - Botes i accessoris
CAPDEVILA I GRAU, Cía. Lda.

Canuda, 33

MOBLES

Vendes solament al comptat
Els millors preus

J. LOPEZ

Carme, 44 -- Angels, 2

Pastes Alimentàries

**SEMOLES DE BLATS
DURS DE JAEN**

Antiga casa NONELL

Baix de Sant Pere, 38

Taploques, Purés, Formatges, Mantega, Arròs "BOXA"

SENYORA

En fer-vos un **PLISAT**
busqueu qui us pugui assegurar una
execució perfecta i de llarga durada

La casa **E. CARNÉ**
pot donar-vos aquestes garanties

CARNÉ, 36, entresol.

Telèfon A. 4487

PER A PRESENTS DE MODA

VAIXELLES

Cristalleries
JOCs DE CAFE

JOAN LLORENS

Rambla de les Flors, 30

**Demaneu
sempre**

**Lamparilles
VICTORIA**

Bona llum : Sempre iguala : No fa fum
Ni s'apaga : No tufreja : No espurneja

Fàbrica i despatx a l'engròs: Passatge Crèdit, 10

El millor present és
un aparell fotogràfic
adquirat a la

Casa Casellas

Santa Anna, 4
BARCELONA

"LA PROVIDENCIA"

LABORS DE SENYORA

PERE SERRA

Presenta per a senyores i nenes : Robes-
sers, paneres, estoigs i articles de brodat
Cucurulla, 2 i 4 - Telèfon 996 A

BARCELONA

LLET CONDENSADA

"NURIA" i "VICTORIA"

de

PRODUCTOS LACTEOS, S. A.

Fàbrica:

MANLLEU

Telèfon 255

Despatx: BARCELONA

All-Bey, 4 i 6

Tel. 2163 S. P.

Capses de luxe

per a Presents, Casaments i Bateigs

Capses per a Primers Companys

Antiga casa **BARGUÉS**

38, SANT PAU, 38

Darreres
novetats en
Camiseria

M. PINTÓ
CAMISER

Especialitat
en la
mida

Rambla de les Flors, 18

Sastreria Imperial

de

Jaume Suñé Ronda de St. Antoni, 18

Rebut un magnífic assortit en gèneros d'última necessitat per a mig temps
Venit a punt. tot estam, a 66 pessetes — L'UNICA CASA Q UE POT FER-LOS

Gran assortit en miralls.

Objectes de cristall tallat.

Jocs de lavabo i perfuma-

dors. Restauració de llunes.

ANDREU

Salmeron, 81 - Telèfon 2776 G
BARCELONA

Marc i motlures

Porta - retrats de metall.

Rètols i gravats artístics.

Instal·lacions de vidrieria.

CREACIONS OROMI

Molleres - Dibuent